

Ketouvim (hagiographes) - Lamentations

Chapter 4

- 4,1 איכה יועם זהב, ישגא הכתם הטוב; תשתפכנה, אבני-קדש, בראש, כל-חוצות. {ס}
- 4,2 בני ציון היקרים, המסלאים בפז--איכה נחשבו לנבלי-חרש, מעשה ידי יוצר. {ס}
- 4,3 גם-תנין (תנים) חלצו שד, היניקו גוריהן; בת-עמי לאכזר, כי ענים (פיענים) במדבר. {ס}
- 4,4 דבק לשון יונק אל-חכו, בצמא; עוללים שאלו לחם, פרש אין להם. {ס}
- 4,5 האכלים, למעננים, בשמו, בחוצות; האמנים עלי תולע, חזקו אשפתות. {ס}
- 4,6 ויגדל עון בת-עמי, מחטאת סדם: ההפוכה כמו-רגע, ולא-חלו בה ידים. {ס}
- 4,7 זפו גזירה משלג, צחו מחלב; אדמו עצם מפנינים, ספיר גזרתם. {ס}
- 4,8 חשך משחור תאבם, לא נכרו בחוצות; צפד עורם על-עצמם, יבש היה כעץ. {ס}
- 4,9 טובים היו חללי-חרב, מחללי רעב: שהם יזבו מדקרים, מתנובת שדי. {ס}
- 4,10 ידי, נשים רחמינות--בשלו, ילדיהן; היו לברות למו, בשבר בת-עמי. {ס}
- 4,11 כלה יהוה את-חמתו, שפך חרון אפו; ויצת-אש בציון, ותאכל יסדיתה. {ס}
- 4,12 לא האמינו מלכי-ארץ, וכל (כל) ישרי תבל: כי יבא צר ואיב, בשערי ירושלים. {ס}
- 4,13 מחטאות וביאייה, עונת להגיה: השפכים בקרבה, דם צדיקים. {ס}
- 4,14 נעו עורים בחוצות, בגאלו בדם; בלא יוכלו, יגעו בלבשיהם. {ס}
- 4,15 סורו טמא קראו למו, סורו אל-תגעו--כי נצו, גם-נעו; אמרו, בגוים, לא יוספו, לגור. {ס}
- 4,16 פני יהוה חלקם, לא יוסיף להביטם; פני כהנים לא נשאו, זקנים (וזקנים) לא חננו. {ס}
- 4,17 עודינה (עודינה) תכלינה עינינו, אל-עזרתנו הבל; בצפיתנו צפינו, אל-גוי לא ישע. {ס}
- 4,18 צדו צעדינו, מלכת ברחבתינו; קרב קצנו מלאו ימינו, כי-בא קצנו. {ס}
- 4,19 קלים היו רדפינו, מנשרי שמים; על-ההרים דלקנו, במדבר ארבו לנו. {ס}
- 4,20 רוח אפינו משים יהוה, גלכד בשחיתותם: אשר אמרנו, בצלו נחיה בגוים. {ס}
- 4,21 שישי ושמחי בת-אדום, יושבתי (יושבת) בארץ עוז; גם-עליך, תעבר-כוס--תשכרי, ותתערי. {ס}
- 4,22 תם-עונך, בת-ציון--לא יוסיף, להגלותך; פקד עונך בת-אדום, גלה על-חטאתיך. {פ}